

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 698/2019
16.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Маја Ристић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ А.Д. ..., ради исплате зараде, решавајући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Врању и Привредног суда у Лесковцу, у седници већа одржаној 16.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом предмету стварно је надлежан Основни суд у Врању.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању П1 1002/17 од 18.07.2019. године, ставом првим изреке, тај суд се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари. Ставом другим изреке одлучено је да се по правноснажности решења списи предмета уступе Привредном суду у Лесковцу, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност, па је уз акт П 643/2019 од 25.11.2019. године предмет доставио овом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности у смислу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08... 113/17) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору стварно надлежан Основни суд у Врању.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд. Према члану 25. став 1. тачка 4. истог закона, Привредни суд у првом степену суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

У конкретном случају, постоји спор између тужиље као физичког лица и туженог – привредног субјекта. Стечај над туженим отворен је решењем Привредног суда у Лесковцу Ст. бр. 8/2018 од 25.07.2018. године (став први изреке). Истим решењем је потврђено усвајање унапред припремљеног плана реорганизације (став други изреке), а ставом трећим изреке је констатовано да се обуставља поступак стечаја по правноснажности решења, док је ставом четвртим изреке одлучено о правима и потраживањима стечајних поверилаца. Предметно решење је постало правноснажно дана 21.02.2019. године. Предметни спор започет је подношењем тужбе Основном суду у Врању 10.08.2017. године. Предмет тужбеног захтева је наплата новчаног потраживања из радног односа – неисплаћене зараде за период од октобра месеца 2013. године до децембра месеца 2016. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 10.000,00 динара.

Имајући изложено у виду, а нарочито да је против туженог правног лица обустављен поступак стечаја због извршења плана реорганизације у смислу одредбе члана 166. Закона о стечају, а да је предмет спора захтев тужиоца за исплату зараде, у овом случају се не ради о спору поводом реорганизације и стечаја, па зато нису испуњени законски услови за успостављање надлежности привредног суда.

Из наведених разлога, на основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић